

Chương 32

Mang Hòm Đến Hẹn

H

ai đại hán áo tím thuộc hạ Huyết Ma Bang theo lệnh của Vạn Cực Lão Nữ, bước tới, vừa sờ vào nắp quan tài là toàn thân run lên bần bật, rung mãi không ngừng, cố gượng cách nào cũng không kiềm lại nổi.

Mặt chúng trắng bệch, không khác gì một kẻ bị trọng thương, phôi thần thái ảm đạm hết sức.

Vạn Cực Lão Nữ trầm nghĩ:

- Nếu tiểu tử còn sống, mình dỡ nắp quan tài lên là trúng kế của hắn !

Nghĩ đến bà hét lên :

- Lui lại ngay, đừng sờ mó vào đó mà nguy đấy !

Hai viên thuộc hạ chừng như chỉ chờ có thế, chúng thở phào, lập tức lui về vị trí bên cạnh bà.

Trong quan tài, Độc Cô Thanh Tùng dùng phép truyền âm nhập mật rĩ vào tai Hàn Ba Kiếm Khách :

- Lão yêu phụ còn mang trọng thương, chẳng dám manh tâm vọng động gì đâu, đại thúc yên trí, sỉ nhục bà ta vài câu đi cho bỏ ghét !

Hàn Ba Kiếm Khách hướng sang Vạn Cực Lão Nữ :

- Sao vậy ? Không mở nắp quan tài ra khám nghiệm à ?

Vạn Cực Lão Nữ vẫn tỏ vẻ cứng như thường :

- Kẻ chết do tay ta, làm thế nào sống lại được mà phải khám nghiệm ? Khiêng vào trong ấy đi, ta không ngăn trở nữa đâu !

Hàn Ba Kiếm Khách bật cười ha hả :

- Vạn Cực Lão Nữ ! Thân phận là Mẹ của Huyết Ma Bang Chủ lại không có can đảm mở nắp quan ra khám nghiệm à ?

Vạn Cực Lão Nữ điểm một nụ cười thê thảm :

- Cần gì phải khám nghiệm ? Dù hấn hay dù ai đi nữa, dù kẻ chết hay kẻ sống đi nữa, khiêng vào là được chứ đừng hòng khiêng một xác chết nào ra khỏi đây ! Nhất định như vậy !

Hàn Ba Kiếm Khách cười gằn :

- Nghĩa là ...

Vạn Cực Lão Nữ lạnh lùng :

- Vào sống, ra chết, nhưng chết rồi phải bỏ xác tại đây ! Không một kẻ nào có thừa năng lực mang xác chết đồng bọn ra ngoài.

Thốt xong, bà quay mình trở lại.

Hai tên thuộc hạ hộ vệ hai bên.

Cả ba từ từ tiến sâu vào cung, không cần biết là Hàn Ba Kiếm Khách có đáp lời hay không. Nhưng, cả ba đi chưa được ba trượng đường, đột nhiên hai tên thuộc hạ áo tím rú lên một tiếng, ngã nhào xuống đất.

Nhìn chúng nằm dưới đất, Vạn Cực Lão Nữ bĩu môi :

- Đồ vô dụng ! Chỉ có một chiếc quan tài như vậy mà cũng thất thân run sợ làm mất cả thể thống của ta ! Huyết Ma Bang còn nuôi dưỡng bọn người làm gì cho uổng phí chứ ?

Hàn Ba Kiếm Khách cùng Lãnh Nhạn Dung trông thấy tình hình giật mình.

Họ chưa hiểu sự tình như thế nào, Vạn Cực Lão Nữ đã vọt mình thoát đi như biến.

Lãnh Nhạn Dung lắc đầu :

- Vạn Cực Lão Nữ căm hận chúng, hạ sát chúng ! Lão yêu phụ quả thật độc ác vô cùng !

Vừa lúc đó, một đệ tử Cửu Long Đàn, râu tóc bạc trắng từ bên trong hậu cung bay vèo đến nơi.

Hàn Ba Kiếm Khách thoáng thấy, nhận ra ngay chính là lão Đại Hung Thích Kế Dương.

Thích Kế Dương vòng tay vái chào Hàn Ba Kiếm Khách, đoạn thốt :

- Bang Chủ đang chờ thượng khách !

Hàn Ba Kiếm Khách vờ như xa lạ bật cười :

- Liệt Mã Cuồng Đanh có tài gì, đức gì mà vừa rồi lão Thái phu nhân đích thân ra nghinh tiếp, rồi bây giờ Bang Chủ lại cho thuộc hạ nghinh đón cửa ? Cái ân trọng biết đoái tưởng đến kẻ hèn của Bang Chủ, Cuồng Đanh tôi khắc ghi vào phế phủ cho đến ngày cùng ! Ha ha ! Xin các hạ thông báo giùm Bang Chủ, Liệt Mã Cuồng Đanh tôi không dám chậm trễ mà thành vô lễ !

Thích Kế Dương lại vòng tay chào từ biệt.

Trước khi trở vào, lão thấp giọng :

- Đại hiệp nên lưu tâm đề phòng. Hôm nay, Huyết Ma Bang quyết giăng mề lưới bắt tất cả số phạm quần hùng, nếu gặp đại biến cố mà mình không thể thủ thắng, xin cứ theo đường cũ trở ra, đừng quên đấy !

Lão bước đi.

Độc Cô Thanh Tùng dùng phép truyền âm nhập mật thốt bên tai lão:

- Sư huynh, thương thế của Vạn Cực Lão Nữ ra sao rồi ? Bà ấy có thuyên giảm phần nào chứ ? Còn Mẹ và Di tôi ? Hai bà bị giam cầm nơi nào ?

Thích Kế Dương cũng dùng pháp đó đáp :

- Mỗi ngày, vào giờ Ngọ, Vạn Cực Lão Nữ nhập định độ hai giờ, chỗ bà ấy nhập định rất bí mật, chừng như khá xa Vạn Cực Cung, ngu huynh chưa được biết cho tường tận lắm. Còn Kim Xoa Giáo Chủ và Lục Vũ Lệnh Chủ thì sẽ có mặt trong đại hội nhưng cả hai bị điểm huyết, sáu đạo chủ mạch bị đảo lộn, rất nguy hiểm đến tính mạng, tuyệt đối không nên vọng động, nếu vọng động thì khí huyết trong người sẽ bị đảo lộn tung hoành chết tức khắc. Chưởng môn sư đệ liệu cách thông tri cho bà ấy, phải hết sức đề phòng.

Độc Cô Thanh Tùng kêu lên :

- A ! Không có người nào biết cách giải khai Nghịch Huyết Thủ Pháp sao ?

Thích Kế Dương gật đầu, như đối diện với chàng :

- Trừ Vạn Cực Lão Nữ ra, không một ai trong cung biết giải toàn thủ pháp đó !

Thích Kế Dương đi luôn.

Hàn Ba Kiếm Khách và Lãnh Nhận Dung mang chiếc quan tài đi tới.

Di tận con đường hầm, họ thấy một tòa đại sảnh rộng lớn vô cùng, chiếc đầu đường trong, độ một trượng. Nơi đó, có hơn một trăm danh thủ đang tụ hội, chờ giờ khai mạc đại điển Huyết Minh.

Tất cả đều chú ý về phía Hàn Ba Kiếm Khách và Lãnh Nhạn Dung.

Phần đông đã nghe oai danh của Tiểu Sát Tinh Độc Cô Thanh Tùng như sấm dậy ngang trời, nhưng chưa từng thấy mặt.

Họ quá nôn nao và bồn chồn khi nghe tin Độc Cô Thanh Tùng sẽ có mặt trong kỳ đại lễ Cửu Long Huyết Minh cũng như họ bất ngờ, thay vì bằng xương bằng thịt đến dự, thì lại là một cỗ quan tài.

Họ cùng đứng lên, giương mắt kinh ngạc nhìn chăm chú vào chiếc áo quan tím hiệu.

Đại sảnh lúc đó im phăng phắc.

Hàn Ba Kiếm Khách và Lãnh Nhạn Dung lẳng lặng khiêng chiếc quan tài tiến vào ngang qua quần hùng.

Nhìn bao nhiêu ánh mắt đổ dồn về mình, Hàn Ba Kiếm Khách mỉm cười. Những ánh mắt đó, biểu lộ những ý niệm mâu thuẫn rõ rệt. Có những ánh mắt thiết tha chứng tỏ sự luyến tiếc xa xôi. Có những ánh mắt hân hoan chứng tỏ niềm thỏa mãn.

Hàn Ba Kiếm Khách và Lãnh Nhạn Dung mang chiếc quan tài đặt vào trung tâm sảnh đường, xong lại đứng lên, đảo tia nhìn ra bốn phía, nhận diện từng người một, đoạn cao giọng tuyên bố :

- Cháu tôi, Độc Cô Thanh Tùng có cái hẹn một chương với Bang chủ Huyết Ma Bang tại Lục Vũ Lâm cách đây ba tháng !

Nay đã đến kỳ, hẹn ước đó bốn nhân phải giữ gìn cho tròn chữ tín.

Tân khách im thin thít, nghe và nghĩ.

Dĩ nhiên, trong số quần hùng có cả Võ Lâm Ngũ Kỳ và Vô Danh Kiếm Khách hậu duệ.

Họ là những pho tượng đá, không biểu lộ một cảm nghĩ nào chứng tỏ họ là người cùng cảnh, hoặc giả họ đồng tình trong quan tài hội diện thay người cho tròn lời ước hẹn.

Bỗng, Thánh Kiếm Vũ Sĩ Độc Cô Phong đứng lên, cao giọng hướng về Hàn Ba Kiếm Khách :

- Tử Kỳ đệ ! Nghiệt tử chết trong trường hợp nào, bao lâu rồi và do ai hạ thủ?

Hàn Ba Kiếm Khách nhếch môi điểm nụ cười mỉa mai :

- Người không tròn bổn phận kẻ làm cha, thì quyền ăn nói không còn giá trị trong hiện tại nữa. Nên yên lặng mà ngồi nghe, đừng hởi là hơn!

Thánh Kiếm Vũ Sĩ trầm gương mặt, rời chỗ đứng lên góc hữu sảnh đường, phi thân vọt qua đầu quần hùng, đáp xuống bên hữu Hàn Ba Kiếm Khách :

- Tử Kỳ đệ ! Ta tuy có lỗi, nhưng dù sao ta cũng phải hiểu sự tình như thế nào, hãy bình tĩnh mà nhận định sự nghiêm trọng của sự việc, đừng vội phê phán mà tranh luận với ta !

Hàn Ba Kiếm Khách lạnh lùng :

- Sự thật bao giờ cũng là sự thật, dù hôm nay người có làm gì đi nữa, người cũng không chuộc được tội lỗi của mình, người chỉ làm một việc thừa, một việc muộn, khi sự thể đã rồi, khi không còn phương cách cứu vãn ! Ta cho người biết, nếu Thanh Tùng không vì sự an nguy của hai người thiếu phụ bị bỏ rơi mà mạo hiểm lên Thần Nữ Phong, thì nó không đến nỗi phải tán mạng trong tay Thái phu nhân, thân mẫu của Bang Chủ Huyết Ma Bang !

Một tiếng ạ giây chuyền nổi lên trong tòa đại sảnh. Có kẻ thấp giọng hỏi :

- Thái phu nhân là ai ?

Hàn Ba Kiếm Khách bật cười cuồng ngạo :

- Thái phu nhân, thân mẫu của Huyết Ma Bang Chủ, là Vạn Cực Lão Nữ, chánh thất của Vạn Cực Đế Quân ...

Tiếng thì thầm lại nổi lên khắp tòa đại sảnh trước sự tiết lộ của Hàn Ba Kiếm Khách.

Hàn Ba Kiếm Khách day qua Thánh Kiếm Vũ Sĩ, điểm nụ cười lạnh:

- Nếu người còn điểm nào tình phụ tử thiêng liêng, thì nên tìm Vạn Cực Lão Nữ mà hỏi món nợ máu này !

Thánh Kiếm Vũ Sĩ bỗng sôi giận dùng dùng :

- Tử Kỳ đệ ! Đừng mượn sự thể mà dồn bức ta, ta có phải là kẻ sợ chết đâu ? Ta cho người biết, không đợi gì người phải giải thích ra ! Nhất định là khi cuộc Huyết Minh xong rồi, ta sẽ có cuộc hội kiến với Vạn Cực Lão Nữ !

Hàn Ba Kiếm Khách lui lại một bước, cao giọng :

- Hay lắm ! Hay lắm ! Tình huynh đệ của chúng ta đã đoạn tuyệt từ lâu, ta sẵn sàng nối lại nếu người trả được cái hận cho Độc Cô Thanh Tùng. Nếu Thanh Tùng còn mang hờn ngày nào nơi âm cảnh, ngày đó ta và người vẫn là kẻ qua đường, thân tình đừng mong chấp vá !

Dừng lại một chút, lão chuyển hướng vấn đề :

- Huyết Ma Bang Chủ chưa ra mặt chủ tọa cuộc lễ, phiền người bảo hộ xác chết của con người, nhiệm vụ của ta đến đây chấm dứt !

Thốt xong, lão bước đi, mặc Thánh Kiếm Vũ đi với cỗ quan tài.

Vừa lúc đó có tiếng chân người ngoài đại sảnh rần rật mang lên.

Cửu Long Thần Ma xuất hiện, kế đó là Lam Chủy Đàn Chủ và Bạch Cốt Thần Ma, rồi thì Cửu Châu Đại Hiệp. Sau Cửu Châu Đại Hiệp là một đoàn người áo tím nhúm độ mấy mươi tên, gồm những phân đường Đường Chủ từ ba địa hạt Giang Nam, Giang Bắc và Quan Ngoại tựu về dự lễ.

Tất cả kéo vào đại sảnh, chạm mặt với Hàn Ba Kiếm Khách đang nện gót bước ra.

Cửu Long Thần Ma ngăn lại :

- Tử Kỳ lão đệ ! Đã đến đây rồi sao lại còn trở ra !

Hàn Ba Kiếm Khách điềm nhiên :

- Tôi bắt buộc phải hộ tống quan tài đến đây, cho Độc Cô Thanh Tùng được tròn ước với Huyết Ma Bang Chủ, nhiệm vụ đã xong, tôi phải trở về, bởi nghĩ rằng mình không được mời chánh thức thì còn tham dự với tư cách gì ? Vả lại, tôi còn việc riêng của tôi, cần phải có mặt nơi khác !

Cửu Long Thần Ma vội vã đưa tay chặn :

- Liệt Mã Cuồng Sanh có thỉnh âm chấn động võ lâm, đâu phải là một tay tầm thường mà Huyết Ma Bang dám miệt thị bỏ rơi sót trong ngày đại lễ ?

Cửu Long Thần Ma nhìn ngay vào ánh mắt Hàn Ba Kiếm Khách :

- Sự hiện diện của một nhân vật khét tiếng trên giang hồ sẽ là một ánh huy hoàng cho ngày đại điển Cửu Long Huyết Minh, một vinh hạnh lớn lao cho Huyết Ma Bang, chúng tôi có bao giờ bỏ mất dịp tốt thừa ngính tôn giá ?

Hàn Ba Kiếm Khách cười nhẹ :

- Ánh sáng và vinh hạnh đó, đã có những tay cao nhân kỳ khách kia tạo nên cho quý bang rồi, so gì một kẻ hèn này mà tiền bối quá tha thiết ? Xin tiền bối niệm tình cho ! Tiện đây, xin cáo từ, ngày khác sẽ gặp lại tiền bối trong một trường hợp thuận tiện hơn !

Cửu Long Thần Ma chẳng biết làm sao hơn, đành để cho Hàn Ba Kiếm Khách đi. Ra đến bên ngoài Vạn Cực Cung, Hàn Ba Kiếm Khách chạy bay xuống núi.

Lão nghĩ :

- Ca ca ơi ! Bắt buộc ngu đệ phải sỉ nhục ca ca mấy tiếng, để cho mưu kế chúng ta dễ dàng thực hiện, ca ca nên xét cho. Ngu đệ giao gánh nặng cho ca ca, bởi ngu đệ còn nhiệm vụ khác cũng quan trọng không kém !

Dọc đường, Hàn Ba Kiếm Khách nhận thấy bọn bang đồ nơi các trạm túc trực đã rút về Vạn Cực Cung hơn nửa số.

Đến chân núi rồi, Hàn Ba Kiếm Khách nhìn quanh quẩn, không thấy một bóng người, lão lập tức ẩn mình vào một con đường tắt nghe ngóng tình hình một lúc nữa, đoạn dò theo con đường đó len lỏi trở lên đỉnh núi.

Lão lại đảo mắt quan sát bốn bề lẩm bẫm :

- Thanh Tùng bảo là nơi đây có phiến đá hình thức kỳ dị, nhưng phiến đá đó ở đâu ?

Nhưng rồi, lão cũng tìm ra phiến đá đó, nằm dè ra ngoài sườn núi, cheo leo nguy hiểm vô cùng.

Bất thành linh, không rõ xuất hiện từ đâu một bóng tím thẫm vọt lên trên phiến đá, bóng đó đặt vững chân rồi, đứng nhìn ra bốn phía.

Hàn Ba Kiếm Khách vội vã chui mình vào chỗ có cây ẩn núp.

Định thần nhìn lại, Hàn Ba Kiếm Khách nhận ra, bóng đó là một người già râu tóc bạc trắng, tuy không phải là Thích Kế Dương nhưng so với Thích Kế Dương không khác bao nhiêu.

Hàn Ba Kiếm Khách trầm nghĩ:

- Người này là một trong U Minh Tam Hung chắc ! Nếu ta không lầm thì y chính là Nhị Hung Vạn Kiệt Kỳ !

Hàn Ba Kiếm Khách rời chỗ núp, nhảy vọt mấy phát, đã đến trước phiến đá.

Người đó đã thấy rõ Hàn Ba Kiếm Khách nhưng vẫn đứng nguyên tại chỗ, không thốt một lời nào cả.

Điều đó làm cho Hàn Ba Kiếm Khách càng tin chắc là mình đoán đúng.

Đợi cho Hàn Ba Kiếm Khách đến vừa tầm đối thoại, người đó cất tiếng hỏi :

- Phải Liệt Mã Cuồng Sanh đấy không ? Nếu muốn giải cứu Kim Xoa Giáo Chủ và Lục Vũ Lệnh Chủ xin theo tôi !

Theo lời lão già này thì Kim Xoa Giáo Chủ và Lục Vũ Lệnh Chủ còn bị quản thúc tại một nơi bí mật nào đó. Thế tại sao Đại Hung Thích Kế Dương bảo là Lệnh Chủ và Giáo Chủ có mặt trong cuộc lễ ?

Vào phút cuối cùng, Huyết Ma Bang Chủ thay đổi ý kiến chăng ?

Không phải lúc tìm hiểu ngoài lề việc chánh, Hàn Ba Kiếm Khách đáp :

- Khoan ! Tôi muốn biết tình hình trong cung ...

Người đó tỏ ra khẩn bách :

- Cuộc lễ đã khai diễn rồi ! Xin đừng hỏi gì nữa, hãy theo tôi nhanh, cứu hai bà ấy ! Tôi còn nhiều việc lắm, không thể trì hoãn được.

Hàn Ba Kiếm Khách khẩn khoản :

- Xin cho tôi hỏi một câu nữa. Các hạ có nghĩ là Thanh Tùng sẽ gặp nguy hiểm gì chăng ?

Người đó đáp nhanh :

- Nơi tòa đại sảnh, tại mỗi cửa đều có cơ quan, nếu cần, Vạn Cực Thiên Tôn sẽ ra lệnh ấn nút cơ quan, các cánh cửa tự động đóng liền, nhốt tất cả trong tòa đại sảnh !

Hàn Ba Kiếm Khách hỏi :

- À ! Sự tình đáng sợ như thế ! Các hạ đã cho Thanh Tùng hay chưa?

Người đó gật đầu :

- Tôi có cho Chương môn sư đệ biết, có một con đường bí mật ăn thông đến đại sảnh. Nhưng chỗ lo ngại không phải ở điểm đó ...

Hàn Ba Kiếm Khách giật mình :

- Các hạ lo việc gì ?

Người đó trầm giọng :

- Huyết Ma Bang Chủ cố luyện một môn bí công mới, tên là Hóa Huyết Thần Công, nếu chương môn sư đệ cùng lão ấy thực Thích Kế Dương lời ước cũ, thì ... chưa biết thắng bại thế nào ...

Hàn Ba Kiếm Khách tán đồng điểm ưu tư của Vạn Kiệt Kỳ.

Cả hai len lỏi ẩn mình đi tới, Vạn Kiệt Kỳ dẫn đường, Hàn Ba Kiếm Khách theo sau, vòng ra phía hậu Vạn Cực Cung, vào thạch động nơi giam cầm Kim Xoa Giáo Chủ và Lục Vũ Lệnh Chủ.

Tại sảnh đường, nơi quần hùng tụ hội, chờ Vạn Cực Thiên Tôn xuất hiện cử hành đại điển Cửu Long Huyết Minh khi Hàn Ba Kiếm Khách đi rồi, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về Thánh Kiếm Vũ Sĩ.

Họ hết nhìn lão, lại nhìn cổ quan tài.

Họ trầm nghĩ, Độc Cô Thanh Tùng chết rồi, thân xác nằm trong cổ quan tài kia, sẽ làm thế nào mà dám tuyên ngôn qua trung gian của Hàn Ba Kiếm Khách là giữ tròn lời ước một chương với Huyết Ma Bang Chủ ?

Chàng sẽ sống lại, cùng với Bang Chủ ấn chứng võ công ?

Chàng sẽ hiện hồn về, cùng với Bang Chủ ứng chiến ?

Họ tìm hiểu, họ thì thầm bàn tán với người bên cạnh.

Trong số quần hùng, có một thiếu phụ vận chiếc áo hồng, đôi mắt sáng như sao, bắn tia nhìn phần hậu vào người Thánh Kiếm Vũ Sĩ.

Thiếu phụ hậu Thánh Kiếm Vũ Sĩ là con người tệ bạc khô khan tình cảm, gieo giắc phũ phàng, xử sự tàn nhẫn.

Thiếu phụ không che dấu sự u hoài, lo lắng cho Thánh Kiếm Vũ ở trong hiện cảnh.

Thiếu phụ đó, không cần ai giới thiệu, quần hùng cũng như Thánh Kiếm Vũ ở đều biết là Xích Diệp Phu Nhân, một trong ba người con gái của Cửu Long Thần Ma, đã bị Thánh Kiếm Vũ ở năm xưa cưỡng hiếp cùng một lượt với hai người chị em mình, rồi sau đó, cả ba đều bị bỏ rơi.

Mười mấy năm qua ...

Giờ đây, đối diện với con người tẻ bạc, Xích Diệp Phu Nhân cảm hờn là chuyện dĩ nhiên, nhưng tại sao bà lại còn nuôi dưỡng quan hoài đối với con người có thể làm cho bà bạc hạnh ?

Cạnh Xích Diệp Phu Nhân, một bên là Xích Diệp Công Chúa tên Hồng Nhi, một bên là Ma Nương, con gái của lão Đại Hung Thích Kế Dương, cả hai bị thâm ra mặt, mi cái ngắn lệ lưng tròng nhìn cổ quan tài màu đen bóng nhoáng.

Vừa lúc đó, ba Đàn Chủ, Cửu Châu Đại Hiệp và mấy mươi đường chủ trên toàn lãnh thổ Trung Nguyên lũ lượt kéo vào sảnh đường, phân ra đứng hai bên, từ ngoài cửa cái thẳng vào trong.

Trong bọn thuộc hạ cao cấp của Huyết Ma Bang, có cả Đại Hung Thích Kế Dương và Nhị Hung Vạn Kiệt Kỳ.

Vạn Kiệt Kỳ ngậm dùng phép truyền âm, hỏi lệnh nơi Độc Cô Thanh Tùng đoạn tìm một lý do để trở ra ngoài thông tin cho Hàn Ba Kiếm Khách.

Thích Kế Dương đảo mắt nhìn quanh sảnh đường một vòng, đề phòng có kẻ ám toán Độc Cô Thanh Tùng.

Từ đó, suốt thời gian họp mặt, không lúc nào lão không lưu ý phòng bị cho Độc Cô Thanh Tùng.

Không bao lâu, bên ngoài, ba tiếng pháo nổ lên như tiếng sấm.

Nhạc công trong đại sảnh tấu lên khúc nhạc kiêu hùng.

Huyết Ma Bang Chủ Vạn Cực Thiên Tôn với dáng dấp uy nghi thần thái trang nghiêm, tay cầm một cái bát bằng ngọc do ngã hậu sảnh đường bước vào.

Bang Chủ mặc áo vàng chớp chớp ngồi như vầy Kim Long, trong chiếc áo đó, lão hiện ra như một thiên tướng, phát uy một oai vũ khiếp người.

Quần hùng tại đại sảnh không tránh khỏi một giây phút xao động mạnh.

Vừa bước vào đại sảnh, lão quắc mắt nhìn quanh một vòng.

Không rõ vô tình hay cố ý, lão dừng ánh mắt hơi lâu một chút trên gương mặt Võ lâm Ngũ Kỳ.

Đoạn lão cất cao giọng :

- Các vị từ xa đến, nếu ai có điều gì bất mãn đối với bọn bang đồ tức trực, trong lối nghinh đón sơ xuất, xin nể tình lão phu mà xí xóa đi cho. Lão phu thành thật đa tạ các vị không phụ lòng bốn bang, thân hành đến dự đại lễ làm cho Thần Nữ Phong hôm nay chiếu sáng hơn mặt trời !

Lão phát nhẹ tay một cái, ba tiếng pháo lại nổ lên bên ngoài.

Ba vị đàn chủ Cửu Long, Bạch Cốt và Lam Chủ bước tới làm lễ ra mắt, rồi lui đứng phía sau lưng lão.

Tiếp đó, Ký Châu Đại Hiệp dẫn đầu, cùng tám anh em vào tham kiến.

Huyết Ma Bang Chủ cao giọng tiếp nối :

- Cửu Long đệ tử nghe đây ! Hôm nay bốn Bang Chủ đích thân chủ tọa lễ thăng nhậm chức hộ pháp Tổng Đàn của các người, bốn Bang Chủ mong các người tận tâm đảm trách một chức vụ quan trọng, các người nên đoàn kết với nhau cộng đồng sanh tử, làm rạng rỡ Huyết Ma Bang, mở rộng thính oai thế lực !

Chính dung cho trang nghiêm đúng oai lệnh của người nắm trọn quyền sinh sát, lão truyền lệnh :

- Các người hãy uống máu ăn thề, hiến thân cho Huyết Ma Bang, chẳng bao giờ thay lòng đổi dạ !

Cửu Châu Đại Hiệp rập nhau vang một tiếng lớn.

Mỗi người đưa ngón tay giữa, trích đầu cho chảy máu, nhiều vào chiếc bát ngọc nơi tay Bang Chủ. Máu của chín người đã trích đủ vào bát, lần lượt theo thứ tự lớn nhỏ, họ chia nhau uống cạn.

Cùng lúc đó, pháo nổ nhạc tấu tưng bừng, rồi thì tân khách rập nhau vỗ tay vang dậy. Tòa đại sảnh như muốn tốc nóc qua cơn hoan hô âm ỉ.

Cuộc lễ Cửu Long Huyết Minh đã cử hành đơn giản như thế và hoàn tất trong sự hoan hô của mọi người hiện diện.

Nếu chỉ có như thế rồi giải tán, thì còn ai nói được tiếng gì ?

Tràng pháo tay vừa dứt thì bao nhiêu cánh cửa quanh tòa đại sảnh đều đóng ập lại. Cửa vừa buông xuống thì tiếng cười của Huyết Ma Bang Chủ vang lên.

Huyết Bút Tú Tài phát giác tình hình trước tiên, vội ra hiệu cho Thánh Kiếm Vũ Sĩ, Thần Phủ Khai Sơn, Song Phi Khách và Vô Danh Kiếm Khách hậu duệ.

Tú Tài khẩn trương ra mặt, hấp tấp :

- Giờ nguy hiểm đã điểm, các vị hãy chuẩn bị ứng chiến !

Bọn tân khách nhôn nhao, nhốn nháo lên. Có kẻ nóng nảy hét to :

- Huyết Ma Bang Chủ ! Bọn tôi theo thiệp mời mà đến, đến rồi lại bị Bang Chủ nhốt như vậy, thế là ý tứ gì ? Bang Chủ thành thật với hào kiệt bốn phương, hay âm mưu định tận diệt tất số quần hùng ?

Bang Chủ cười ha hả, đưa tay phát ra một cử chỉ trấn an mọi người :

- Bốn bang mời các vị đến Vạn Cực Cung hôm nay, ngoài việc tham dự đại lễ Cửu Long Huyết Minh, còn một việc khác cùng thương lượng. Xin các vị cứ thư thả, đừng hoài nghi bốn bang âm mưu gì !

Có tiếng thốt oang oang :

- Thương lượng việc gì thì cứ thương lượng, tại sao lại đóng kín các cửa tòa đại sảnh ? Hành động đó khả nghi lắm !

Vạn Cực Thiên Tôn trầm gương mặt, thốt qua phần nộ :

- Các vị đừng nóng là hơn !

Lão đồng dặc ra lệnh :

- Các Hộ Pháp đâu, ai buông lời xúc phạm đến bốn Bang Chủ, các người cứ chiếu quy củ hành xử !

Cửu Long Hộ Pháp nghiêng mình lãnh lệnh, cùng loạt nhảy vọt vào giữa đám đông.

Họ chưa đặt chân, một người trong đám đông hét lớn :

- Huyết Ma Bang Chủ ! Người có hành vi như vậy, Đoạn Bế Thủ Quế Nhân Thanh hận không thể đánh chết người bằng một chưởng !

Thốt xong, người đó đẩy tay ra. Người đứng bên cạnh kêu lên :

- Quế huynh ! Không được đâu !

Nhưng chậm mất rồi, chưởng phong của Quế Nhân Thanh cuốn vù đến trước, chặn bọn Cửu Long Hộ Pháp.

Cửu Long Hộ Pháp hừ một tiếng, cùng vung tay một loạt.

Chín đạo cuồng phong cùng quét tới, đạo sau nối đạo trước.

Bùng ! ...

Quế Nhân Thanh bị bật tung người lên, bay về phía hậu, xa hơn ba trượng . Máu từ miệng y phun vọt ra từ lúc y còn trên không, rải rải xuống quần hùng. Thân xác y đập mạnh vào tường, bật kêu lên thành tiếng bốp, vỡ sọ lòi óc trắng bắn tung toé.

Một cái chết thê thảm khai mào cho trường ác chiến sắp diễn ra.

Có tiếng thét lên :

- Quế huynh ! Cái chết của Quế huynh thê thảm quá !

Một bóng người bay vọt đến xác chết của Đoạn Bế Thủ Quế Nhân Thanh.

Huyết Ma Bang Chủ Vạn Cực Thiên Tôn bốc bùng bùng sát khí quất :

- Các Hộ Pháp đâu ? Bắt hẩn ! Vạn Cực Cung nào phải chốn không người, mà hẩn muốn kêu thế nào tùy ý ?

Từ Châu Đại Hiệp và Dương Châu Đại Hiệp lao mình vút tới, nhanh như chớp điểm huyết người đó.

Quần hùng đứng lên mặt đầy phần uất.

Huyết Ma Bang Chủ sôi giận đỏ mặt :

- Tất cả ngồi xuống !

Có kẻ thét :

- Hóa Huyết Thần Công !

Quần hùng đang phồng lên như quả bóng, bỗng xì hơi xẹp lép, riu riu ngồi xuống. Tất cả kinh sợ ra mặt, niềm phần uất tan biến đâu mất. Nhưng, không phải tất cả

đều kinh sợ, vì một số đông đảo đứng lên, ngồi xuống che khuất một thiếu số vẫn bất động từ lúc mấy vọng cửa đóng kín.

Thiếu số đó rải rác, nơi này một người, nơi kia hai ba người, tùy theo họ đơn độc hay có đồng bọn.

Nơi góc đông bắc, một tràng cười ha hả vang lên liền sau khi quần hùng ngồi xuống, rồi kế tiếp mấy tiếng chuông vọng rền tòa đại sảnh.

Tiếng chuông vừa dứt, có tiếng mõ nơi góc tây nam nổi theo.

Dứt tiếng mõ, một tràng phật hiệu tiếp nối :

- A Di Đà Phật ! A Di Đà Phật ! ...

Đồng thời nơi trung ương sảnh đường một tràng phật hiệu khác vang lên :

- Vô Lượng Thọ Phật ! Vô Lượng Thọ Phật !

Quần hùng theo thứ tự âm thanh phát xuất đảo mắt nhìn xem nhân vật nào bạo gan dám ngạo nghễ ngay khi Vạn Cực Thiên Tôn hiển lộ Hóa Huyết Thần Công qua sắc mặt đỏ hồng.

Thì ra, những nhân vật đó là Bích Nhân Thần Tăng phái Thiếu Lâm, Xích Phát Tôn Giả phái Võ Đang và Thạch Chung Lão Nhân phái Côn Lôn.

Quần hùng hơi yên tâm, thâm nghĩ :

- Trong võ lâm hiện tại chỉ có ba vị tiền bối đó mới có thể đối đầu với Vạn Cực Thiên Tôn !

Thạch Chung Lão Nhân cất tiếng trước :

- Bang Chủ ! Cái lối đối đãi với tân khách của quý bang, bình sanh lão phu mới thấy lần đầu tiên vậy !

Lão bật cười ha hả, chấm dứt câu nói. Huyết Ma Bang Chủ trầm giọng :

- Ta chỉ tưởng kẻ nào bạo gan dám khinh nhờn uy vũ của bốn bang mà phóng túng như thế, không ngờ lại là người ! Dù sao thì người cũng không thể mở miệng trách cứ bốn bang chủ vào đầu được bởi bốn bang chủ trước khi dùng lực, đã dùng lễ mà cảnh cáo phân minh. Huống chi, bốn bang chủ đã cho biết là có sự thương lượng với nhau. Đoạn Bế Thủ Quế Nhân Thanh cậy tài, sớm tỏ thái độ ngông cuồng, hẳn phải đền tội phá hoại quy củ bốn bang, người còn muốn nói gì nữa ?

Bích Nhân Thần Tăng cất giọng trầm trầm cười mấy tiếng :

- Đóng cửa nhốt người mà gọi là tiên lễ hậu binh, lời nói đó có nghe được chẳng ? Bần tăng thị được ngàn này tuổi trời, mới chỉ thấy có Huyết Ma Bang hành động như thế mà thôi !

Thần Tăng tiếp nối với giọng mỉa mai :

- Bang Chủ làm cho bần tăng phải xuất mồ hôi lạnh !

Huyết Ma Bang Chủ cười lạnh :

- Bởi thấy lần đầu thì lạ, thấy nhiều lần sẽ thành quen ! Các người cần phải thấy sự lạ để mở rộng tầm mắt chứ !

Xích Phát Tôn Giả xen vào :

- Bang Chủ có sự gì cần thương lượng, xin cứ nói ra, tất cả đều nghe, hà tất phải làm phí mất thời gian ?

Huyết Ma Bang Chủ gạt đầu :

- Tự nhiên rồi ! Chỉ tại các người làm mất thì giờ, làm bốn Bang Chủ phải chậm lại một chút !

Lão quắc mắt nhìn quanh một lượt, để lấy tinh thần hội trường, đoạn nghiêm trang đồng dục thốt :

- Các vị hiện diện nơi đây đều biết việc Vô Danh Kiếm Khách mất tích tại Tề Vương biệt phủ cách đây độ trăm năm, và từ đó đến giờ ngôi vị độc tôn trong võ lâm không người diễm khuyết. Trong mấy năm sau này, tình hình võ lâm ngày càng hỗn loạn, tình hình đó đòi hỏi một võ lâm bá chủ, để điều hòa các môn các phái theo một chiều hướng phụng sự nhân loại, dẹp bỏ tư thù hưởng lợi chung, cho sóng lặng gió êm trên giang hồ !

Lão dừng lại một chút, đảo mắt dò xem phản ứng hội trường, đoạn tiếp :

- Thể theo sự đòi hỏi, bốn Bang Chủ mới triệu tập đại hội hôm nay, trước chứng kiến cuộc đại lễ của bốn bang sau cộng đồng suy tôn một vị Minh Chủ, cầm cân nảy mực cho toàn thể võ lâm !

Lão dừng lại một chút, rồi tiếp nối :

- Tất cả chúng ta đây, ai cũng có quyền hy vọng ngôi vị độc tôn đó, bằng vào tuyệt học kỳ công, ai là kẻ kém nhường cho người hơn, các vị nghĩ sao ?

Quần hùng nhao nhao lên, bàn tán như ong vỡ tổ. Họ không bàn tán về cách thức tỷ thí, họ không tranh giành nhau, họ lo ra mặt. Tuy họ chưa nói rõ ra, nhưng ai ai cũng biết là Huyết Ma Bang Chủ âm mưu ám kế đã cầm lỏng trong tay, bởi vì còn ai dám đứng ra tranh hơn kém với lão ?

Bên trong, lão cố tình uy hiếp quần hùng phải suy tôn lão nhưng bên ngoài, lão cố đặt vấn đề công đạo để che dấu tâm cơ.

Lão chắc chắn, chẳng một ai dám tỷ thí với lão, lão tin tưởng quá mạnh vào bản lãnh phi thường của lão, nhưng lão không hề ngang nhiên tự đặt mình vào ngôi vị tối cao, bởi uy vũ chỉ ức hiếp người chứ không thu phục được lòng người.

Khi lòng người không thuận thì đến ngai vàng vương quốc cũng phải đổ, nói gì là ngôi vị giang hồ ?

Họ bàn tán, họ nghi ngại, họ bất phục nhưng họ sẽ làm gì ? Họ phải làm gì ? Đối với con người lợi hại như Vạn Cực Thiên Tôn, họ hoàn toàn bất lực.

Nơi góc tây bắc, Thạch Chung Lão Nhân cười lớn :

- Hay lắm ! Hay lắm ! Ngôi vị độc tôn đó ngoài Bang Chủ ra còn ai xứng đáng hơn mà hòng tranh đoạt ? Nhưng rất tiếc, nếu được suy tôn vào ngôi vị độc tôn mà không chiếm được Kim Đỉnh thì làm sao điều khiển thiên hạ anh hùng ?

Huyết Ma Bang Chủ quắc mắt nhìn quanh tòa khách sảnh điểm một nụ cười :

- Lời nói của Thạch Chung Lão Nhân phái Côn Lôn rất có lý ! Nhưng dù chiếc Vô Lâm Kim Đỉnh chưa xuất hiện mà bức Tàng Bửu Đồ do một người đang có mặt tại đây nắm giữ thì có lo gì mà không tìm được chiếc đỉnh quý ?

Vô Lâm Ngũ Kỳ nhớ đến vụ hỏa thiêu thành huyện Vu Sơn trầm nghĩ :

- Vạn Cực Thiên Tôn quả là tay lợi hại, tính toán hết sức chu đáo, nhưng rất tiếc là lão tính sai một nước cờ !

Huyết Bút Tú Tài từ từ đứng lên điểm một nụ cười :

- Bang Chủ cho rằng bức Tàng Bửu Đồ đang ở nơi tôi ? Bang Chủ lắm ! Tôi thực hành một kế mọn, để cứu thân phụ của Lãnh Nhạn Dung cô nương là Đông Hải

Chân Quân khỏi bị Huyết Ma Bang thăm sát, Bang Chủ sẽ chuyển hướng về tôi mà buông lời Đông Hải Chân Quân, chứ làm gì có bức Tàng Bửu Đồ mà Bang Chủ hy vọng?

Huyết Ma Bang Chủ trợn tròn đôi mắt, lão không còn biết nghĩ làm sao hơn nữa ? Lời tiết lộ của Huyết Bút Tú Tài làm sụp đổ cả lâu đài mộng ảo của lão, lão cố gắng lắm mới không mất bình tĩnh.

Lão cười to như sấm nổ liên hồi :

- Huyết Bút Tú Tài ! Kế của ngươi hay lắm ! Điều hổ ly sơn ! Đại náo Vạn Cực Cung, hạ mấy mươi tên đệ tử cùng ! Ha Ha ! Huyết Bút Tú Tài ! Khá lắm đó !

Đắc mặt lão đỏ lên, sát khí bốc bùng, lão cười như hét :

- Huyết Bút Tú Tài ! Ngươi đáng được ta khen lắm đó !

Lão quát :

- Cửu Long Hộ Pháp ! Bắt lão ấy cho ta !

Cửu Châu Đại Hiệp chưa nhích động thân mình, Thần Phủ Khai Sơn, Song Phi Khách, Vô Danh Kiếm Khách hậu duệ cùng một loạt đứng lên.

Vô Danh Kiếm Khách hậu duệ rút soạt thanh Kim Kiếm ra khỏi vỏ, thủ sẵn, đoạn cao giọng thốt :

- Huyết Ma Bang Chủ, chiếc Kim Đảnh là vật gia truyền của dòng họ tôi, Bang Chủ lấy tư cách gì mà định đoạt số phận nó như chính vật của mình ?

Cửu Châu Đại Hiệp biết gặp phải tay kinh địch, vội hiệp nhau một chỗ, chuẩn bị. Nếu độc chiến thì từng người một xuất thủ, nếu quần chiến thì cả bọn liên thủ ào ra.

Thánh Kiếm Vũ Sĩ đứng bên cạnh quan tài, bỗng cao giọng hướng về Vạn Cực Thiên Tôn :

- Con trai tôi có cái hẹn một chưởng với Bang Chủ, xin Bang Chủ hãy dứt khoát việc đó trước, rồi muốn gì hãy muốn !

Vạn Cực Thiên Tôn vẫy tay :

- Cửu Long Hộ Pháp tạm dừng lại đó !

Lão nhìn Thánh Kiếm Vũ Sĩ một thoáng, đoạn bật cười :

- Độc Cô Phong ! Con người đã chết, bốn Bang Chủ còn biết dứt khoát làm sao nữa ? Nếu người muốn ta làm tròn ước hẹn, thì người cứ cắt đầu hẳn trịnh ta giữa đây, ta sẽ đánh một chưởng cho đôi bên tròn việc !

Quần hùng nhìn Thánh Kiếm Vũ Sĩ không chớp mắt. Họ nghĩ không lẽ Thánh Kiếm Vũ Sĩ lại mang xác con ra, để cho Huyết Ma Bang Chủ tung chưởng đánh nát ?

Đột nhiên, từ phía hậu sảnh đường, một giọng nói trầm trầm vọng đến hội trường :

- Muốn cho tròn lời ước hẹn, trước hết phải mở nắp áo quan !

Huyết Ma Bang hội ý, gọi Thánh Kiếm Vũ Sĩ :

- Độc Cô Phong ! Người muốn bản Bang Chủ phải làm cách nào ?

Thánh Kiếm Vũ Sĩ lạnh lùng :

- Thánh Kiếm Vũ Sĩ này từ lúc sanh con, không tròn bốn phận làm cha, hôm nay nó đã chết rồi, ta sẽ thay nó lãnh giáo một chưởng của Bang Chủ, nó sẽ ngậm cười nơi âm cảnh !

Quần hùng có kẻ than khẽ :

- Thánh Kiếm Vũ Sĩ dù thân danh là lãnh tụ Võ Lâm Lục Kỳ, vị tất lão là địch thủ của Bang Chủ Huyết Ma Bang ? Không khéo lão nguy mất!

Ngồi nơi một góc riêng, Xích Diệp Phu Nhân nhìn Thánh Kiếm Vũ Sĩ không chớp. Vẻ mặt của bà trang nghiêm vô cùng, song nhận kỹ thì thấy bà có một niềm vui bí ẩn.

Xích Diệp Công Chúa hỏi khẽ :

- Mẹ ! Mẹ có nghĩ là Thánh Kiếm Vũ Sĩ sẽ giao thủ thật sự với Huyết Ma Bang Chủ không ? Còn Độc Cô Thanh Tùng, Mẹ nói là Ngọc Kiếm Tiên Cơ sanh chàng, điều đó có thật như vậy không ? Ai nuôi dưỡng chàng đến lớn khôn ?

Xích Diệp Công Chúa thật tâm có cảm tình đặc biệt với Độc Cô Thanh Tùng, luôn luôn nàng lo lắng về chàng, và hiện tại nàng nêu lên câu hỏi với Mẹ, cốt xoa dịu sự thù hận của mẹ đối với Thánh Kiếm Vũ Sĩ.

Xích Diệp Phu Nhân lắc đầu :

- Hồng Nhi ! Con đừng hỏi, Mẹ nào có biết ai nuôi dưỡng hẳn đâu ?

Xích Diệp Công Chúa nói :

- Nếu con không làm thì Lục Vũ Lệnh Chủ sinh ra Bích Nhi, còn Kim Xoa Giáo Chủ sinh ra Độc Cô Thanh Tùng ...

Xích Diệp Phu Nhân day mặt tránh con gái :

- Con ơi đừng nói nữa, hấn là con của ai mặc hấn, việc đó không liên quan gì đến Mẹ cả !

Ngồi bên kia, đối chiếu với Xích Diệp Phu Nhân, Ma Nương cứ run run người mãi. Bà ta không hiểu là Độc Cô Thanh Tùng còn sống, bà căm hận bọn Huyết Ma Bang vô cùng, bọn chúng đã giết Chưởng môn nhân Quỷ Phủ tất nhiên bọn chúng là những kẻ tử thù của bà.

Nhưng vừa lúc đó, có tiếng vang nho nhỏ bên tai Ma Nương :

- Hiền muội đừng phẫn hận, sự tình trái ngược hấn với chỗ hiểu biết của hiền muội, thư thả rồi sẽ thấy, bây giờ phải chuẩn bị ứng phó với biến cố sắp khai diễn, quan trọng lắm !

Ma Nương hết sức kinh ngạc, không biết ai đã dùng phép truyền âm nhập mật báo tin cho bà. Bà đảo mắt nhìn trong đám bang đồ Huyết Ma Bang, nhận ngay ra vị ca ca của bà mà từ khi vào hội trường bà không để ý đến.

Chỉ vì bà chú trọng đến bọn Đàn Chủ, Cửu Châu Đại Hiệp và trên hết là Bang Chủ, chứ hàng Đường Chủ bà có xem ra gì nên bà không nhận ra Thích Kế Dương có mặt trong đám bang đồ. Bà vững tâm vô cùng, không còn run hận nữa.

Huyết Ma Bang hừ lạnh một tiếng khi nghe Thánh Kiếm Vũ Sĩ đòi giao thủ, lão thốt :

- Thánh Kiếm Vũ Sĩ ! Người không phải là địch thủ của bốn Bang Chủ đâu !
Đừng ngông cuồng mà chết uống !

Rồi lão hỏi :

- Độc Cô Thanh Tùng chết lúc nào, chết ở đâu ?

Thánh Kiếm Vũ Sĩ đáp :

- Nó chết cách đây ba hôm, tại vùng núi loạn trong Vu Sơn, chết vì một âm chưởng tối độc !

Huyết Ma Bang lại hỏi :

- Ai phát hiện ra thi thể của tiểu tử ?

Thánh Kiếm Vũ dĩ bịa cho rập theo lời Lãnh Nhạn Dung đã nói với Vạn Cực Lão

Nữ :

- Tên ăn mày trẻ Địa Đồng, đồ đệ của Địa Tướng !

Huyết Ma Bang Chủ giật mình run khẽ. Bên trong hậu sảnh một âm thanh nhỏ nhỏ vọng ra :

- Lời nói đó vị tất đáng tin !

Huyết Ma Bang Chủ bước tới ba bước, sắc mặt lão biến đổi liên liên ...

Lão đồng dặc quát :

- Độc Cô Phong ! Mở nắp quan tài cho bốn Bang Chủ khám nghiệm chân giả !

Thánh Kiếm Vũ dĩ hừ lạnh một tiếng, liếc mắt nhanh sang bọn Tứ Kỳ và Vô Danh Kiếm Khách hậu duệ.

Tất cả bất gặp ánh mắt ấy, đồng bước tới gần chiếc quan tài. Tất cả đều dán mắt vào Huyết Ma Bang Chủ.

Thánh Kiếm Vũ dĩ thấp giọng bảo Lãnh Nhạn Dung :

- Phiền Lãnh cô nương mở nắp quan tài cho Bang Chủ khám nghiệm !

Từ lúc Hàn Ba Kiếm Khách bỏ đi, Thánh Kiếm Vũ dĩ thay thế Kiếm Khách, Lãnh Nhạn Dung vẫn đứng yên lặng bên cạnh quan tài. Nàng theo dõi từng diễn biến tại hội trường.

Nàng nhận thấy giây phút quyết liệt đã đến khi Thánh Kiếm Vũ dĩ bảo nàng mở nắp quan tài. Nàng từ từ đưa tay nâng nhẹ chiếc nắp quan tài lên.

Hội trường quy tụ hơn hai trăm người không kể cả bọn Huyết Ma Bang, thế mà lúc đó như cảnh chết. Không một tiếng thở không một cái chớp mắt !

Bao nhiêu lồng ngực căng phồng lên, bao nhiêu con người chực lòi khỏi tròng, bao nhiêu cần cổ nhóng cao, chồm tới.

Chiếc quan tài là trung tâm điểm của vũ trụ, cái vũ trụ nhỏ hẹp của cuộc đại lễ Cửu Long Huyết Minh, tất cả mọi tiềm thức đều dồn vào ánh mắt, họ đưa ánh mắt về phía quan tài, nhưng đôi bàn tay của Lãnh Nhạn Dung mới là sức hút chánh.

Đôi bàn tay đó sẽ vén màn bí mật, khi màn bí mật được cuốn lên cao, thì sự tồn vong, thành bại của Huyết Ma Bang được quyết định muôn đời.

Bàn tay của Lãnh Nhạn Dung từ từ đẩy nhẹ, nắp quan tài từ từ chuyển động.

Convert To PDF - Phương Vô Kỳ
- May 2003 -